

תת"ע 2034/05/21 - מדינת ישראל נגד מועין עזאיזה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2034-05-21 מדינת ישראל נ' עזאיזה
תיק חיצוני: 11250640304

כבוד השופטת אושרת חנה בר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
מועין עזאיזה	נגד
	נאשמים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח שמספרו 11250640304 למבקש יוחסה עבירת אורח, עבירה בניגוד לתקנה 313(א)(3) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 13.04.2021.

3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 01.06.2021 המבקש קיבל את הדוח לידו מהשוטר. אישור המסירה אודות קבלת הדוח ובו מועד הדיון אליו הוזמן המבקש, הוגש לבית המשפט ונסרק לתיק בית המשפט.

ביום 01.06.2021, המבקש לא התייצב ונידון בהעדרו לעונשים של פסילה בפועל לתקופה של 30 יום, פסילה עלתנאי 1 חודש על תנאי למשך שנה וקס 1500 ₪.

4. לטענת ב"כ המבקש, העונש שהוטל על המבקש חורג לחומרא מהענישה הנוהגת.

עוד טען ב"כ המבקש, כי מדובר בעבירה אשר לגביה קיים נוהל משטרתי ולפיו אין לאכוף את העבירה המיוחסת למשיב. ב"כ המבקש צירף עותק מהנוהל וכן פסיקה באשר לעונש הראוי.

באשר לאי התייצבות הנאשם, טען הנאשם כי מדובר בזמן שהתקיים מבצע שומר החומות ולכן נבצר מהמבקש למסור את ההזמנה לדין לבא כוחו. בהמשך טען כי המבקש סבר בטעות כי העביר את ההזמנה לדין לבא כוחו.

לאור האמור ביקש ב"כ המבקש לבטל את פסק הדין בהעדר.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו והוא אינו מעלה טענה עניינית המצדיקה את אי ההתייצבות.

באשר לטענת המבקש כי ישנו נוהל משטרתי שלא לאכוף את העבירה המיוחסת למבקש ובאר למסמך שצירף ב"כ המבקש בעניין זה, טענה המשיבה כי אין מדובר בנוהל משטרתי. המסמך שצורף הינו משנת 2014.

עוד טענה המשיבה כי המבקש לא עמד בתנאים הקבועים בחוק לביטול פסק דין.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיה של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

המבקש קיבל כתב אישום מסוג הזמנה לדין מסירה ביד ובו צוין המועד אליו אמור המבקש להתייצב לדיון בעניינו בבית המשפט.

כתב האישום נמסר למבקש ביום 13.04.21, מועד הדיון אליו הוזמן הינו ביום 01.06.21, בידי המבקש היה מספיק זמן להיערך מראש ולשלוח את כתב האישום לבא כוחו, כעטנתו, על מנת שזה האחרון יוכל להתייצב במקומו ו/או תוגש בקשה לדחיית מועד דיון.

אי התייצבות מטעם הנאשם מהווה זלזול בבית המשפט.

באשר לטענת ב"כ המבקש כי קיים נוהל משטרתי שלא לאכוף את העבירה שיוחסה למבקש, הרי שעיינתי במסמך שצורף ואכן מסכימה אני עם המאשימה כי אין מדובר במסמך המהווה נוהל משטרתי מחייב.

מכל מקום, גם במסמך שצורף אין מדובר באי אכיפה כלל אלא באכיפה מדודה ושקולה.

בעניינו כתב האישום שיוחס למבקש מציין חריגה משמעותית באורך של כ- 3 מטרים ולא בחריגה של סנטימטרים ספורים.

10. כאמור, המבקש נדון בהעדרו לעונשים של 30 ימי פסילה בפועל, פסילה על תנאי של 1 חודש לשנה וקנס 1500 ₪.

באשר לטענת ב"כ המבקש כי העונש שהוטל על המבקש חורג לחומרא באופן משמעותי והמבקש צרף פסיקה תומכת בטנתו זו.

בעניין זה יאמר כי מדובר בעבירה שהינה עבירה מסוג הזמנה לדין ולא ברירת משפט.

בית משפט קבע כי מתחם הענישה נע בין פסילה על תנאי למספר חודשי פסילה בפועל והכל בהתאם לנסיבות

המקרה.

גם בפסיקה אותה צרף המבקש לבקשתו, צוין אף כי מתחם הענישה בעבירות אלה מתחיל מפסילה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

זאת ועוד, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות אשר הוצג לבית המשפט מעלה כי למבקש עבר תעבורתי מכביד ביותר ולחובתו עבירות דומות רבות.

אשר על כן, אין בעונש שהושת על המבקש כדי להחמיר עימו כלל וכלל.

לבקשה גם לא צורף כל תצהיר התומך בטיעונים הרשומים בבקשה.

11. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

המבקש כלל לא טען במה אי קבלת בקשתו תגרום לעיוות דין, פרט לאמירה שכזו.

12. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט."

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.

14. הבקשה נדחת. המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"א, 04 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.